

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/60/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118010403
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6118010403.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného J. U., stíhaného pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. 09. 2023, o odvolaní okresného prokurátora Banská Bystrica proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T/32/2018 zo dňa 08. 02. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora sa z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T/32/2018 zo dňa 08. 02. 2023, bol obž. J. U. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby okresného prokurátora, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

V obžalobe podanej okresným prokurátorom Banská Bystrica sa obžalovanému kládlo za vinu spáchanie zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tým, že

od začiatku roku 2015 v podnájme v Banskej Bystrici na ul. H. X. č. XX do 25.12.2016 v spoločnej domácnosti sa denne vyhrážal manželke J. U., nar. XX.XX.XXXX smrťou so slovami, že ju zabije nožom, rozpára ako zajaca a že ju vyhodí z okna, ponižoval ju pred ich maloletými deťmi, najmä keď bol pod vplyvom alkoholických nápojov resp. iných omamných látok a to tým spôsobom, že jej pred deťmi vulgárne nadával, že je piča jebnutá, že jej špina sektárska, debilná, že ju živí, pričom jeho agresivita sa zvyšuje, v dôsledku čoho sa v roku 2016 trikrát pokúsil vyhodiť J. U. z idúceho auta v prítomnosti ich spoločných maloletých detí a dňa 16.09.2016 vytiahol svoju manželku z postele, bil ju po hlave a pritom sa jej vyhrážal, že ju vyhodí z okna, dňa 25.12.2016 opätovne fyzicky napadol svoju manželku J. U. tak, že jej dal niekoľko faciek po hlave a tvári, čím J. U. svojim správaním spôsoboval fyzické a psychické utrpenie.

Svoje rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby prvostupňový súd odôvodnil tým, že na rozdiel od obžaloby, súd nemal pochybnosti o obsahu a pravdivosti výpovede maloletého syna obžalovaného a poškodenej J. U., žijúcich s nimi v rozhodnom čase v spoločnej domácnosti, pričom tento dojem súd získal najmä z vizuálneho obraz správania sa maloletého, jeho mimiky a jeho bezprostrednosti. Naopak, z jeho výpovede vyplýva, že to bola jeho matka - poškodená, ktorá budievala jeho otca obžalovaného, strkala ho, čo sa stalo asi trikrát, ale dôvod nevedel. Na druhej strane jeho výpoveďou ohľadne správania sa jeho matky, matkinej sestry a jej matky voči nemu a bratovi, sa potvrdili výpovede obžalovaného o tom, že dôvodom nezhôd v domácnosti bolo práve správanie matky a jej rodiny, ubližujúce im deťom, tak fyzicky, ako aj psychicky.

Okresný súd mal za to, že predmetné správanie poškodenej bolo potvrdené aj nezaujatou svedkyňou a to J. F. J., zároveň okresný súd za vyvrátenú výpoveď samotnej poškodenej, ako aj svedkýň príbuzných poškodenej, že by mal obžalovaný požívať omamné látky, resp. v nadmernej miere alkoholické nápoje, čo absolútne nekorešpondovalo so závermi znaleckého posudku č. XX/XXXX znalca z odboru zdravotníctva J. J. Y., ktorý u obžalovaného nezistil prejavy chorobnej závislosti od alkoholu, ani iných psychotropných látok a nezistil ani žiadne prejavy zneužívania, ani žiadne psychické a somatické zmeny, ktoré by boli spôsobené požívaním návykových látok. Súd ďalej nemal za preukázané skutočnosti týkajúce sa skutku v čase, kedy sa mal obžalovaný pokúsiť poškodenú vyhodiť z auta, zároveň nemal za preukázané, že by ju mal dňa 16.09.2016 vytriahnuť z postele a biť ju po hlave a pritom sa jej vyhrážať, že ju vyhodí z okna a zároveň skutok, ktorý sa mal dňa 25.12.2016, kedy podľa obžaloby mal obžalovaný opätovne fyzicky napadnúť svoju manželku, poprel jednak samotný obžalovaný, pričom sa k tomuto vyjadril aj maloletý syn J., ktorý potvrdil tvrdenia obžalovaného o tom, že v tento deň, keď mu mama tresla hlavu o zem a začala otca biť a kopať, tak jej ocko stiahol papuču a buchol ju ňou po zadku.

Okresný súd zároveň potom, ako mu bolo Krajským súdom v Banskej Bystrici uznesením sp.zn. 4To/28/2021 zrušený jeho rozsudok zo dňa 13.11.2020, vykonal v zmysle záväzného názoru krajského súdu vo veci dokazovanie formou znaleckého posudku na zvukový záznam, ktorý bol predložený poškodenou, pričom z predmetných záverov znaleckého posudku vyplynulo, že nie je možné identifikovať osoby, ktoré sú na predmetnom zvukovom zázname nahraté a zároveň nie je možné identifikovať, vzhľadom na neexistujúce pôvodné médium, čas, kedy boli jednotlivé zvukové záznamy vypracované. Vzhľadom na tieto skutočnosti mal okresný súd za nepreukázané, že by sa stal skutok tak, ako bolo obžalovanému kladené za vinu obžalobou Okresnej prokuratúry Banská Bystrica.

Proti tomuto rozsudku priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie okresný prokurátor, ktoré neskôr aj písomne odôvodnil, pričom uviedol, že po doplnení dokazovania v zmysle intencií rozhodnutia krajského súdu, pričom v odôvodnení rozsudku argumentoval nezákonnosť zvukovej nahrávky, čo je v rozpore s názorom krajského súdu. Zároveň okresný prokurátor uviedol, že v tomto štádiu konania je irelevantné, že diktafón nebol prevzatý prokurátorom, ktorý spisoval trestné oznámenie s poškodenou. Dôležitou skutočnosťou je, že súd by mal vykonať všetky dostupné dôkazy, na základe ktorých je možné zistiť skutkový stav veci a meritorne rozhodnúť. Podľa jeho názoru je zrejmé, že z vykonaného dokazovania vyplýva minimálne protiprávne konania obžalovaného, ktoré napĺňa zákonné znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

Voči predmetnému odvolaniu podal vyjadrenie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, v ktorom poukázal na to, že z jeho pohľadu je zrejmé, že poškodená a jej rodina sa chce zbaviť obžalovaného tým, že ho dajú do basy, a teda následne jej budú zverené do osobnej starostlivosti, pričom poukázal na to, že poškodená patrí do sekty a teda jej konanie je účelové s tým, že sa potrebuje zbaviť obžalovaného z dôvodu hore uvedenej súvislosti a teda starostlivosti o deti.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti pri ukladaní trestu, vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného, vzal do úvahy a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Na základe vykonaného dokazovania má krajský súd za to, že okresný súd dospel k správne rozhodnutiu týkajúce sa oslobodenia obžalovaného spod obžaloby, nakoľko je zrejmé, že je sporné, že by v predmetnom konaní došlo ku spáchaniu skutku tak, ako mu je kladené za vinu. Je zrejmé, že poškodená vo svojich výpovediach mohla uvádzať tendenčné skutočnosti, ktorých podtext by mohol byť

v súvislosti s konaniami na Okresnom súde Banská Bystrica v súvislosti so zverením maloletých detí do starostlivosti otca.

Krajský súd sa stotožňuje s odôvodnením odvolania okresného prokurátora v časti zákonnosti zvukového záznamu, ktorý predložila poškodená a pozastavuje sa, vzhľadom na skôr vyslovený záväzný právny názor týkajúci sa tohto dôkazu, nad odôvodnením okresného súdu v časti, ktorým takýto dôkaz považuje za nezákonný, ale aj napriek tomu konštatuje, že okresný súd dospel k správnym záverom.

Krajský súd odôvodňuje prípustnosť súkromnej nahrávky v trestnom konaní predovšetkým skutočnosťou, podľa ktorej právo na ochranu súkromia a korešpondencie iného nie je absolútne. V prípade, ak páchateľ porušuje právo na ochranu rodinného a súkromného života poškodeného, je neprijateľné, aby si ten istý páchateľ nárokoval na beztrestnosť s poukazom na právo na ochranu jeho korešpondencie. V tejto súvislosti krajský súd komparuje záujem spoločnosti so záujmom jednotlivca, in concreto konštatuje, že nemožno prijať záver, v zmysle ktorého by bol záujem na postihu páchateľa menší, než záujem na ochrane jeho súkromia v trestnoprávnej rovine. Ochrana súkromia jedinca končí tam, kde začína ochrana súkromia inej osoby. S poukazom na uvedené tak krajský súd konštatuje, že každý komunikujúci človek sa vzdáva časti svojho súkromia vtedy, keď komunikuje s druhou osobou.

Krajský súd ďalej uvádza, že privolenie v zmysle § 12 OZ môže byť aj konkludentné a poukázal na situáciu, keď komunikujúci oslovuje komunikujúceho a tým aj vstupuje do sféry súkromia druhej osoby.

Krajský súd poukazuje na skutočnosť, že predmetná nahrávka bola len podporným dôkazným prostriedkom poškodenej slúžiacim na dokreslenie skutkového stavu, a teda nebola jediným osamoteným dôkazom.

Predmetné nie je ani v rozpore s Rozsudkom ESLP z 11.7.1988 č. 10862/84 (Y. proti Švajčiarsku), ktorý považoval použitie zvukového záznamu za rozporné, len ak by bol takýto záznam jediným usvedčujúcim dôkazom.

Vo vzťahu k podanému odvolaniu krajský súd konštatuje, že sa okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania výlučne zamerail na hodnotenie vykonaných dôkazov, pričom už zo samotného návrhu v písomných dôvodoch podaného odvolania, ktorý bol následne na verejnom zasadnutí modifikovaný zástupcom krajskej prokuratúry, je zrejmé, že okresný prokurátor nemá ďalšie dôkazy, ktorými by mohol podoprieť svoje tvrdenia a argumentácia okresného súdu o tom, že je pochybením okresnej prokuratúry to, že v čase spisovania trestného oznámenia nebol zabezpečený od poškodenej ňou predkladaný diktafónový záznam, je správna.

V konečnom dôsledku potom krajský súd konštatuje, že pokiaľ prokurátor na hlavnom pojednávaní neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k žalovanej trestnej činnosti, nemôže v dôvodoch odvolania argumentovať tým, že obžalovaný nedostatočne preukázal skutočnosti týkajúce sa predmetných skutkov a teda že k týmto predmetným skutkom došlo. Je zrejmé, že prokurátor neunesol dôkazné bremeno voči obžalobe tak, ako ju podal.

Z uvedených dôvodov preto postup prvostupňového súdu, kedy za danej dôkaznej situácie oslobodil obžalovaného spod obžaloby, považuje krajský súd za správny a zodpovedajúci výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.